

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780–1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

National Library
of Sweden

Utdrag af Brev ifrån Herr Redor And. Carlström till
Frö Fruens Eleonora Lindahl; dat. Norrköping, d. 4 Maj 1805.

Nädigaste!

Intet brev af följde fjöfva Duder! Och äger jag väl rätt att begära det?
Nej jag har så mycket värdelefut, att jag knappt vågar med mina
Brev mera visa mig inför Eder, och det skulle visst ej ske - om ej jag nu
och i evighet önsade ampa Eder. Näd om förlåtelse - och om jag ej
kunde att Ni är så oförliknligt god, som Ni äger alla andra fulla
kompligheter! Jag kastar mig således att nedfalla för Eder fötter
och allerödmjukast utbedja mig Näd och förlåtelse!

Näst dagen var jag hos Eneborns hela dagen utom något på
eftermiddagen, då jag med flere Skolar gjorde en liten promenad.
Måden jag betraktade Eder fönster och sände mina innerligaste
suckar till förfynnen för min Valgövarinnas Vålgång - Lagn och
Förnöjsamhet!

Om aftonen gick jag med Eneborn på Eggens Klubb, hvarest
jag ägde nöjet af hem dindahl's följfkeap och regalerades af
deri godhet med Soufflé.

Huru mär Ni, min Nädigaste! huru tillbringur Ni Er tid! -
O! gifve Gud, att den allrafullkomligaste Hälsa utspreddes sina
Behag öfver Eder lefnad, ty den skulle då varit högst angenäm!
Gifve äfven Gud, att jag finge dela någon enda af Eder ensliga
momanger! att en tanke på den Vareljen, Ni genom Er gjort
högt lycklig - äfven skänkte den Himmels följhet! - Ja!
Nädigaste! Himmels följhet ligger för mig i den tanken,
att Ni underfundom minnes Eder Värn - som äger allt af
Er - sin tillvarelse - sin existens - allt - allt!

Min frätkars Skuffur är så sjuk och dålig - kanske nekans
den frund då hon skall skänka mig faders namnet - men
detta är ändå visst - Emedertid är jag i ett skelagans värdt
tillstånd - Det gifve ingen frätkare plåga än en älfskad

Person

Person lida - och jag kan räkna mig som uppköpet till
plågan! - Förbannad den Karl som kan vara hård emot
sin hustru! - o! huru kånstolös, huru grym måste den ej vara!
Hvad oräkneliga plågor lider ej en hustru, dem Mannen
ej en gång har något begrepp om! - Vålfignelse öfver Er -
Ni min välgörarinna! Ni vill ej emottaga åter dessa pengar
Ni så ädelmodigt försköt mig! - Det villkoret Ni föreskref mig
huru gärna skall jag ej uppfylla det! - men det är ändå ej till-
räckligt till afseendeindot af min skull! - min skull - den är
- det är så stor, att inga pengar, intet en hel lefnad - kan till det
minsta betala något af den! - Ädla - min skydd-ängel! - huru
det smärtar mig! allt nöje - allt har Ni kanske beröfvat Eder för
att fända mig så mycket - o! detta smärtar mig så djupt - Ni om-
fattade mig då med Eder godhet, för att hjälpa beröfa. Er allt, hvad
som kan gifva Er någon ro: - Det som kunde förskaffa Er en ny
äktur - ny musik - nya prydnader - allt detta offerar Ni på mig,
som därför - o! hvad kan jag igengifva? - ej är i stånd till min-
sta återlyst. - Jag vet Ni behöper der ej - och detta, just
detta utgör min föraste tanke. - o! om Ni hade ett barn, med
helv min själ förmögenhet skulle jag omfatta denna ängel -
och bringa den de få kamrater jag äger - och outhärligen
lycklig skulle jag skatte mig vid hvarje sak jag kunde lära den!
men så är det beslutat - oförskyllt skulle jag hafva Er ett tack för allt.

Nådiga! Känner Ni någon af Edra Bekantskaper som afstundas
sm. till Kusthållerska eller Sällskap, eller Gida delarne; så
vare det lyckligt för min ena svägerska, att erhålla en sådan plats
Hon är 20 år, med ett luggligt utseende, kunnig uti att laga mat,
sy och borden samt vändligt snäll att sprinna och väfva ut alla
sorter. På Con gexai intet afseende, blott maten och det förnamn
sta, ett ymnigtfullt bemötande. På Ensom tagit den ena, skulle
det vara höjst lyckligt att få den andra ut i världen, så väl
för minskningen af mitt Kusthåll, som äfven för fläkans egen
skull, emedan det ej är godt för henne att vara här of, då vi ej
hafva fullkomligt att syflosätta henne med. För dess anständiga
uppförande skall jag gå fullkomligt i Deryens.

Nådiga!

Nådiga! Kan Ni förlåta mig detta, att jag vågar så handtera Er, som ägde jag rätt till Eder förtroelighet - men Eder stora Nåd har ju lofvat mig att tala med Eder som med en Mor, en Syster - jag har således sagt detta, och utbeder aller ödmjukaste, att så något tillfälle yppas Ni Schagade hafra denna flickan i minne -!

Men först och sist - Nådiga! - förlåt -! Jag skulle skriva till Eder något roande, något angenämt - och det är idel egna öfverer jag ontalar. O! sträfa mig ej därför - det är en följd af Eder stora Nåd emot mig, som gör att jag vågar inga med Eder i sådana ämnen, som endast tillhöra en Mor eller Syster att höra -! En Mor! O redan här förruttnel, som angripit henne - som var det - En Syster! - aldrig ägde jag den glädjen att tryckas i systerliga eller broderliga ämnen - hos Er - Så stor är min sälhet, att jag äger Eder snöderliga Systerliga famn öpen för mig! Aik! Nådiga! - Vaka mig aldrig denna tillflykt, som ewigt skall utgöra

Eder trognaste Vän, ödmjukaste Tjenare,
A. Carlströms enda Sälhet.

P.S. Af de Böcker och Skrifter, som Eder Godhet och Nåd lemnat mig, äger jag inga mera kvar än Serenii Engelska Lexicon och de femme Blanche, hvilka jag, i fall Ni ej behöfver dem, allerödmjukaste anhåller att få hafra quare. Youricks Resa har jag härmed öft äran återfända äfven som Noterna, hvar, före jag aflägger min allra ödmjukaste Tacksägelse. Jag skall, så snart Ni tackes låna mig några Böcker, yppenifra dem och tillfända Er Notan.

Jag har nu min lilla afhandling färdig för att tillfända Herr Stafsborn. Då vår Skola verkeligen gifver så många tillfällen till att lära, har jag trott att Denne uplyste, för Yppofman all tid nitälskande man, om ej med välbehag, dock med tålmod skall läsa en liten beskrifning på Skol-inrättningen härstädes,
färdan

2)

Sådan som den nu för närvarande befinner sig! Ett litet
Bref - som urskuldar min oförmågenhet - skrifvit af denne
Store Mans Dotter och tillägd denna afhandling - skall,
om jag vågar höryas ett sådant, visserligen utverka min tillgif
Jag ville så gärna skriva någon ting märkvärdigt till dem
Man; men krafter och tid förbjuda mig det! Endast det är m
svårast, att han ej kan tro mig värd sin älskade - sin full
komliga Dotters vänskap; då han finner mig ej äga de
Sälanger som ensamt kunna licra vittra människor! och
huru följjer jag deröfver! - Alldrig för har min ärgirighet
upplågat. Jag har varit så nöjd med min lott att lägga gömd
en vrå af glömskans kala dal - och nu - med en ringar vil
jag sväjva upp till Snillet's högsta regioner - och hvar för?
ji, för att bära min Eleonoras namn till resten verlden -
för att ha de mäkt af lägsna secler göra det dygder kända och
tillbedda - och jag usling! jag häpnar för tankan blott.
Kellgren, Leopold, Sjoberg - för mål för min Dyrtkan och
Beundran - nu nästan för min afund - hvar för fick jag ej
Eder förmåga - blott en gnista af Eder Snille - och jag skulle
öfvertruffat Er alla - ty jag skulle hafva sprungit om Eleonor
om denne som förenar allt, hvad Ni färskilt har Eder
lydnor beundrat! - Nådigaaste! så här grålar jag! - O!
Leopold - Sjoberg skriva bref till Er - Carlström skriver
bref till Er! - Min Gud! hvilken skillnad! - Nej, i sanning
alldrig skulle jag kunna erkänna och värda den nåd att
Ni vill emottaga bref af mig, som så värdeligen står
under disse Män af Snille och Öfverta! - Dock! under det
Ni pryds af de blimmar som Konst och Natur danat af
dyrbara föm - O! förägra ej den gömda Maj blimman
då de andre äro värdige att pryda Eder barm - tillåt hem
en fristad i en vrå af Eder rum - och jag har erhållit
hvad

hvad jag bör hoppas - O! vattnade Ni denna blomma -
skötte Ni den samma med något af den omsorg, Ni helgat
åt dessa dyrbarare - O! jag har då erhållit det, jag endast
vägat hoppas!

i morgon börjas åter mitt träl - men tiden lider och
snart äro vi vid Singst-helgen, då terminen snart upptöres.
Nädigaste! trünne saker har jag att bedja om, ehuru
det ännu är god tid: först, att Ni Dön Söndagen är så
god och går uti Stads kyrkan. Jag har inöfvat mina
Goslar att spela oihjunga ditonian; och jag tror det
skall wa Er att se Goslar ej mera än 12 och 13 år kunna
spela inför en hel församling och det alldeles riktigt och
fullkomligt. För det andra, att Ni hedrar oss med Eder
närvaro i Skolan tillkommande Examen, som jag
skall längre fram hafva äran avertera om.

Jag får i förtid försäkra att många andra af Edert Kön
komma; och således vägar jag hoppas att genom Eder
närvaro erhåla lönen för den lilla möda jag använt till
Disiplarnes förkofran. - En enda Bisfalls-blick af Er skall
upväga alla de ledsamheter jag erfarit. Mätte, jag
anropar Gud derom, denna Bisfalls-blick ej felar!

O! Ni min Enda, min Dyrbara Vän! För att äga Eder
Vänskap - för att och äga Er - skall jag göra allt, och
det är Ni som skall belöna mig! Ni vet värdet af en
Skol-Lärares ty. Ni har uphöjt denne föragtades till
Storheten af Eder Vän - Ni kan ock dömma om den
är värd Eder Godhet. Jag var för så glad, när jag
kunde uträdda något nyttigt. Nu skall Du glädja Din
gamla Gode Mor, tänkte jag - Hon hvilar nu så hårdt -

Hon

Hon hör ej mina Gärningar. Hon gläds ej mer öfver sin
Sons ädelhet och framgång - älskade Mor! Du har gjort
det - Du gret af Glädje, då Du hörde mig berömmas -
Det är förbi - Du har gått att bereda Din Son ett rum af
Himmelen, där Du emottar honom och aldrig öfverger honom!
Svid öfver Din Hvila! - O! välsigna för evigt Din Son!

Ack! jag är nu glad, då jag kan visa mig som en nyttig
medlem af Samhällets Kudja. - Nu skall du glädja din
Välgörarinna, tänker jag, nu skall hon visst önska
godt öfver dig, att Du må kunna allt mer och mer
blija henne värdig! - Hennes vänskaps famn skall
så länge stå öfpen för dig. O Store Gud! måtte jag i
verlden aldrig sakna denna Välgörarinna, som så ömt
uppfyller mot mig alla Slägtskapens pligter - och
likväl ej är slägt med mig!

Jag går i dag att svisa middag med Rådsv. Becker
hvs. Eggens, och hoppas att träffa Eder Her Man dit!
Jag fönder därför detta nu straxt på eftermiddagen
med ödmjukaste anhängan om förlåtelse därför;
men kanske Noterna äro angelägna, därför villic jag
sända dem.

Nädigaste! Förlåt - förlåt hela detta långa Brev!
Dess längd borde jag ej ursägta, men dess tråkighet
därför är det jag måste bedja om Nåd.

O! Skrif mig i morgon till och förfätra mig om
Eder Nåd! - i Evighet gläder Ni dermed

Eder

Onsdags-Förmedd.

evigt trogne och ödmjuka Tjenare,
A. Carlström.